

LES: DENK TERUG

Open jullie oren!

Ha'azíenoe

Aliya
2

Deuteronomium 32:7-12

INLEIDING:

In deze parasja krijgen de Israëlieten de opdracht om terug te denken aan wat God voor hen heeft gedaan.

Waarom is dat zo belangrijk?

Daar gaan we nu iets over leren, maar eerst moet ik even iets van de gang halen.

-Doe je gevulde rugzak op, kom binnen en loop wat gespannen heen en weer-

TEKST VAN DE WEEK

Denk aan de dagen van vroeger tijd;
let op de jaren van generatie op generatie.
Vraag het uw vader, hij zal het u vertellen,
vraag het uw oudsten, zij zullen het u zeggen.
Deuteronomium 32:7

BENODIGDHEDEN:

- Rugtas met bijvoorbeeld een aantal van de volgende voorwerpen:
 - Paraplu (bescherming)
 - Spiegel (zelfreflectie)
 - Pleister (genezing)
 - Bijbel (voeding/onderwijs)
 - Dekentje/knuffeltje (veiligheid)
 - Een slinger met stenen (kracht en trefzekerheid)
 - Een kaart/navigatiesysteem/kompas (de weg wijzen)
- Een lied dat leuk past bij deze les: 'als ik mij herinner wat Hij deed voor mij'

AAN DE SLAG:

Vertel de kinderen dat je iets heel spannends moet doen.

Iets waar je helemaal niet goed in bent en wat je heel eng vindt.

(Bijvoorbeeld: dansen/zingen/een spreekbeurt houden voor een hele grote groep mensen, vrienden maken in een nieuwe omgeving of ...).

Blijf heen en weer lopen en geef steeds meer redenen waarom je dit niet kunt of waarom je het zo eng vindt.

-Probeer de aandacht van de kinderen te trekken naar je tas-

Als ze vragen wat er in de tas zit, ga dan zitten en vertel dat het allemaal voorwerpen zijn die je herinneren aan dingen die God in je leven heeft gedaan.

-Laat de kinderen om de beurt iets uit de tas halen en vertel er een mooi verhaal over-

(lieft een getuigenis uit je eigen leven, anders iets uit het leven van een bekende volgeling van Jesjoea, zoals bijvoorbeeld Corrie ten Boom).

Begin bijvoorbeeld met: ah! Het kompas! Weten jullie wat een kompas doet? Een kompas wijst altijd naar het noorden. Als je weet waar het noorden is, dan weet je ook het oosten, zuiden en westen te vinden. Een kompas kan je dus richting geven. Nu wil ik jullie een verhaal vertellen over toen ik verdwaald was/me verloren voelde/geen idee had wat ik moest kiezen en ik dus wel een beetje richting kon gebruiken. . .

Wanneer alle voorwerpen uit de tas gehaald zijn (of de spanningsboog op is), zeg dan iets als:

Weet je, als ik dit zo allemaal vertel, dan ben ik eigenlijk helemaal niet meer bang.

Ik weet dat God er altijd bij is, dat Hij alles kan en dat Hij te vertrouwen is.

-Doe alles weer terug in de rugtas-

Bedank de kinderen dat ze je hebben herinnerd aan Gods grote daden.

Bespreek samen waarom het belangrijk is om je te herinneren wat God in het verleden voor je heeft gedaan.

Vraag of anderen ook iets willen delen over wat ze met God hebben meegemaakt.

Bid samen met de kinderen of God hun 'rugzak' ook wil vullen met bemoedigende verhalen, zodat ze moedige stappen durven te zetten wanneer dat nodig is.